

Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

« Υπαίτιος ο γιος του »

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: Passione Prod, 2012

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Daniele Cipri

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ: Toni Servillo
Giselda Volodi
Alfredo Castro
Fabrizio Falco

ΣΗΜΑΝΤ. ΒΡΑΒΕΙΑ: Festival di Venezia
Globo d'oro
David di Donatello

επιμέλεια enzob.

Busu είναι ένας εξηντάρης ο οποίος συλλέγει λογαριασμούς για πληρωμή στο ταχυδρομείο, και ψυχαγωγεί εκείνους που βρίσκονται στην ουρά με τα διηγήματα του. Και διηγείται συχνά την ατυχία που κτύπησε την οικογένεια Ciraulo στο Παλέρμο της δεκαετίας του '70.

Ο Nicola, ο οικογενειάρχης, εργάζεται στις διαλύσεις πλοίων με το πατέρα του και το γιο Tancredi. Σε μια λαϊκή γειτονιά τον περιμένουν η μητέρα, η σύζυγος και η λατρεμένη κόρη του Serenella, ένα επαναστατικό πνεύμα που μια αδέσποτη σφαίρα σκοτώνει κατά τη διάρκεια ενός ξεκαθαρίσματος λογαριασμών.

Απαρηγόρητος, ο Nicola ξαναβρίσκει νόημα ζωής και ελπίδα κυνηγώντας τη πιθανότητα μιας αποζημίωσης για τα θύματα της μαφίας.

Αλλά οι γραφειοκρατικές καθυστερήσεις τον οδηγούν στα χρέη και σε δάνεια τοκογλύφων.

Όταν επιτέλους αποζημιώνονται, αποφασίζουν οικογενειακώς να επενδύσουν το εναπομείναντα κεφάλαιο σε ένα αυτοκίνητο, σύμβολο της λύτρωσης, να προκαλεί φθόνο και σεβασμό στη γειτονιά.

Αλλά εκείνη η Mercedes γίνεται έμμονη ιδέα για το Nicola. Και όταν ο ξάδελφος του Masino, εισήχθη στην οργανωμένη εγκληματικότητα, πείθει τον Tancredi να πάρει κρυφά το αυτοκίνητο για μια νυκτερινή βόλτα και τυχαία το κτυπάει, ο Nicola εξαγριώνεται.

Αρχίζει να κτυπάει τον Tancredi, αλλά όταν ο Masino παρεμβαίνει, κτυπάει και αυτόν, ο οποίος αντιδρά σκοτώνοντας τον.

Η γιαγιά παίρνει τα ηνία της κατάστασης, υποχρεώνει το Masino να αναλάβει την ευθύνη της οικογένειας στερημένης απ' το μοναδικό στήριγμα, και πείθει τον Tancredi να επωμιστεί το ρόλο του εξιλαστήριου θύματος της δολοφονίας.

Η αφηγηματική δομή της κωμωδίας με ένα τέλος δραματικό αλλά αρμονικά προσαρμοσμένο, το ύφος μετέωρο ανάμεσα όνειρο και νεορεαλισμό, τα πρόσωπα που παρουσιάζουν κάποια γελοιογραφικά στοιχεία, θυμίζουν αναπόφευκτα τα τυπικά χαρακτηριστικά της *Κωμωδίας a la Italica*, όπως η κριτική τόνοισε ομόφωνα.

Επιπλέον, η ταινία εξελίσσεται σε αυτά τα ίδια χρόνια του '70 που την είδαν να πεθαίνει μετά από την ακμή της χορωδιακής *'Amici miei'*, πληγωμένη από *'Brutti, sporchi e cattivi'* και θαμμένη από *'Il borghese piccolo piccolo'*.

Ο Cipri συνδέεται με τους μεγάλους δασκάλους του είδους, όπως Scola, Risi και Monicelli, με μια οραματική σκηνοθεσία και μια δομή αφηγηματικού παραμυθιού, περιγράφοντας την υλική και υπαρξιακή μιζέρια των προσώπων.

Πραγματοποιεί μια ταινία κομψή στην μορφή χωρίς να είναι επιτηδευμένη, που περιγράφει γκροτέσκο και κυνισμό με φακούς ευαίσθητους αλλά ποτέ παραμορφωμένους, που μεταδίδει μια πολύ ανθρωπινή συμπόνοια για τους πρωταγωνιστές και τις κακοτυχίες τους.

Πρόσωπα αόριστα σαν εκείνα του Fellini, όπως η λιπώδης οικογένεια των γειτόνων, ο δικηγόρος γεμάτος πιτυρίδα, ο χαζοχαρούμενος τοκογλύφος, η μεταμόρφωση της γιαγιάς/μάγισσας, συνοδεύονται με ένα αφηγητή που διηγείται ιστορίες που γίνονται ιστορία της ταινίας, της οποίας ο ίδιος είναι ο πρωταγωνιστής.

Ένας εξαιρετικός Toni Servillo απομακρύνεται από το κλισέ του *ανέκφραστου* πολλών ρόλων του για να ερμηνεύει, χωρίς να πέφτει στην καρικατούρα και με μια μεγάλη καλλιτεχνική ευαισθησία, τον οξύθυμο πατέρα αφέντη μιας οικογένειας ακόμα συνδεδεμένης με τις παραδόσεις, αλλά ήδη μπερδεμένη εξ αιτίας του καταναλωτισμού που απλωνόταν εκείνα τα χρόνια.